

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 727/2022
13.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ђуре Кркљеша, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.44/21 од 17.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.191/22 од 12.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13. јула 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђуре Кркљеша, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.44/21 од 17.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.191/22 од 12.04.2022. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.44/21 од 17.12.2021. године, окривљени АА, поред окривљене ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ, од окривљеног АА одузета је опојна дрога марихуана, ближе описана у изреци првостепене пресуде. Истовремено, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, те одређено да се од истог одузима једна дигитална вагица за прецизно мерење и једне металне маказе, а на основу 91. и 92. КЗ, од окривљеног је одузета и имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 10.300,00 динара.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 267. ЗКП, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 34.343,58 динара, као и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 191/22 од 12.04.2022. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.44/21 од 17.12.2021. године преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да ће се ова казна извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, уз упозорење да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршавање казне затвора. Истовремено, на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузета пластична кутија за накит са седам семенки биљке канабис.

Истом пресудом, усвајањем жалби бранилаца окривљених АА и ББ, пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.44/21 од 17.12.2021. године преиначена је тако што су окривљени АА и ББ на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а на основу члана 87. став 1. КЗ од окривљених су одузети предмети описани у изреци другостепене пресуде.

На основу члана 246. став 1. ЗКП, окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 34.343,58 динара, док је окривљена ББ на основу члана 265. став 1. ЗКП ослобођена обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Истом пресудом, жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду одбијена је као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ђура Кркљеш, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да радње окривљеног наведене у изреци побијане правноснажне пресуде не представљају кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. КЗ, јер је према ставу браниоца за производњу опојних дрога неопходно да се посеје семе, затим негује биљка до њеног биолошког зрења и окончања њене вегетације, а није постојала активност окривљеног у погледу производње и стављања у промет опојне дроге, нити намера за извршење дела, па у конкретном случају не постоји ни биће тог кривичног дела.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело из члана 246. став 6. КЗ („Сл. гласник РС“, бр.72/09, који се примењивао у време извршења предметног кривичног дела), чини онај ко неовлашћено прави, набавља, поседује или даје на употребу опрему, материјал или супстанце за које зна да су намењене за производњу опојних дрога.

Дакле, радња извршења кривичног дела из члана 246. став 6. КЗ садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у прављењу, **набављању**, **поседовању** или давању на употребу опреме, материјала или супстанци за које се зна да су намењене за производњу опојних дрога.

Из изреке правноснажне пресуде произлази да је окривљени критичном приликом, у временском периоду од неутврђеног дана током 2015. године до 05.11.2015. године, **неовлашћено набавио и поседовао супстанцу** за коју је знао да је намењена за производњу опојних дрога, и то седам семенки биљке канабис, која је као таква утврђена Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл. гласник РС“, бр.100/16) које је држао у кутији за накит, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење икако је знао да је његово дело забрањено.

Како из изреке правноснажне пресуде јасно произлазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, јер је окривљени у конкретном случају неовлашћено набавио и поседовао супстанцу за коју је знао да је набављена за производњу опојних дрога и то седам семенки биљке канабис, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, сматрајући да су разлози пресуде противречни изреци, па како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, то је Врховни касациони суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица,с.р.**

**За председника већа-судија,
Дубравка Дамјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић